

na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?

- b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. L 175, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-309/11)

(2011/C 252/43)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Koskinen i L. Lozano Palacios)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o

- stwierdzenie, że stosując do sprzedaży usług turystycznych na rzecz osób innych niż podróżujący procedurę szczególną dla biur podróży zawartą w § 80 Arvonlisäverolaki [ustawy o podatku od wartości dodanej] (1501/1993) Republika Finlandii naruszyła zobowiązania ciążące na niej na mocy art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹),

— obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2006/112/WE procedura szczególna dla biur podróży ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy usługi turystyczne są sprzedawane na rzecz podróżnych. Natomiast niezgodna z dyrektywą w sprawie podatku od wartości dodanej jest sytuacja, w której Republika Finlandii stosuje procedurę szczególną dla biur podróży również do usług, które biura podróży świadczą sobie wzajemnie lub na rzecz organizatorów wycieczek turystycznych.

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-313/11)

(2011/C 252/44)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: D. Bianchi i A. Szymtkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 16 ust. 5, 19, 20 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (¹);

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej, że poprzez przyjęcie krajowej ustawy o paszach zakazującej wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, Polska uchybiła swoim zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. W wyniku przyjęcia wspomnianego rozporządzenia, które wprowadza pełną harmonizację w dziedzinie zezwoleń dotyczących pasz GMO na poziomie Unii, Polska nie może przyjmować przepisów prawnych zabraniających wprowadzania do obrotu, stosowania i wytwarzania na jej terytorium produktów będących przedmiotem wymienionych zezwoleń. Konkretnie, Polska uchybiła:

- art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z którym zezwolenie dotyczące wprowadzania do obrotu, używania lub przetwarzania GMO do użytku paszowego, paszy zawierającej lub składającej się z GMO oraz paszy wyprodukowanej z GMO wydaje się, odrzuca, odnawia, zmienia, zawiesza lub cofa jedynie z przyczyn podanych w rozporządzeniu oraz zgodnie z procedurami w nim określonymi.

- art. 19 rozporządzenia, który określa, iż kompetencje do wydania zezwolenia ma Komisja Europejska;
- art. 20 rozporządzenia, zgodnie z którym produkty już wprowadzone do obrotu i zatwierdzone na mocy prawa obowiązującego przed wejściem w życie rozporządzenia 1829/2003 uznaje się za zatwierdzone na mocy tego rozporządzenia;
- art. 34 rozporządzenia (klauzula w sprawie środków ochronnych), który to przepis, ze względu na pełną harmonizację przedmiotowej dziedziny, stanowi jedyną możliwość przyjęcia środków nadzwyczajnych mających na celu zawieszenie lub zmianę wydanego zezwolenia.

Nie ma przy tym znaczenia, iż wejście w życie spornego zakazu zostało w krajowym prawie odroczone, ponieważ, samo przyjęcie przez ustawodawcę i opublikowanie spornych przepisów niezgodnych z prawem Unii stanowi uchybienie zobowiązaniom ciążącym na Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wymienionym rozporządzeniem.

(¹) Dz.U. L 268, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 32 P. 432 — 454

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varnenski Administrativen Sad w dniu 27 czerwca 2011 r. — Digitalnet OOD przeciwko Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna

(Sprawa C-320/11)

(2011/C 252/45)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varnenski Administrativen Sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Digitalnet OOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować pojęcie „Internet” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. (¹)) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?
- 2) Jak należy interpretować pojęcie „modem” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot

Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r.) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?

- 3) Jak należy interpretować pojęcia „modulacja” i „demodulacja” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r.) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?
- 4) Jaka funkcja (główna funkcja) urządzenia set-top boks TF6100DCC ma decydujące znaczenie dla zaklasyfikowania tego urządzenia do taryfy celnej — odbiór sygnału telewizyjnego czy zastosowanie modemu umożliwiającego interaktywną wymianę informacji w celu uzyskania dostępu do Internetu?
- 5) Jeżeli mającą decydujące znaczenie funkcją (główną funkcją) urządzenia set-top boks TF6100DCC jest zastosowanie modemu umożliwiającego interaktywną wymianę informacji w celu uzyskania dostępu do Internetu, to czy rodzaj modulacji i demodulacji, którą zapewnia modem, względnie rodzaj zastosowanego modemu ma znaczenie dla dokonania klasyfikacji zgodnie z taryfą celną, czy też wystarczy, aby modem umożliwiał ustanowienie połączenia z Internetem?
- 6) Do jakiej podpozycji i jakiego kodu należy zaklasyfikować urządzenie, które odpowiada opisowi urządzenia TF6100DCC?
- 7) Jeżeli urządzenie set-top boks TF6100DCC należy zaklasyfikować do podpozycji 8521 90 00 nomenklatury scalonej, to czy zastosowanie pozytywnej stawki celnej stanowi prawidłowe stosowanie prawa wspólnotowego, w sytuacji gdy takie zaklasyfikowanie oznaczałoby naruszenie zobowiązań Wspólnoty wynikających z części II b porozumienia w sprawie handlu towarami produktami technologii informacyjnej Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu z 1994 r., czy też zaklasyfikowanie do pozycji 8521 powoduje, że set-top boks TF6100DCC pozostaje poza zakresem zastosowania odpowiedniej części porozumienia o handlu towarami w dziedzinie technologii informacyjnych?

(¹) Dz.U. L 291, s. 1